

Dingsdag

den 31 Maart.

FRANKFORT, den 27sten Maart.

Een bericht uit Konstantinopel van den 26sten Februarij behelst het volgende: Er zijn thans maatregelen genomen, ten einde de voorraad van graan, die zich te Sijrma bevindt, over land herwaarts gebragt worde. Middelerwijl komen er nog andere transporten van koren uit Nicomedie en andere oorden van Azie aan, zoodat de hoofdstad genoegzaam van levensmiddelen zal worden voorzien. Als een bewijs, dat voor geen gebrek dit opzigt gevreesd wordt, kan men aannemen, dat de maatregel om de Grieken en Joden te verwijderen, waartoe vroeger eenigen tijd besloet werd, nog steeds onuitgevoerd blijft. Des niet te min schijnen het volk en de regering naar vrede te verlangen. — Den 23sten Februarij is een regiment geregelde infanterie, ingescheept, om naar Sijstria gebragt te worden, van waar het zich naar Schirna begeven moet. Twaalf bataljons zouden buitendien nog dezelfde bestemming hebben. De groot-vizier Reschid-pacha is nog niet bij de armee aangekomen; men zegt, dat hij eerst te Konstantinopel zal komen, om de bevelen van den Groeten Heer te vernemen. De laatste heeft op zijne zeereis met de stoomboot den afgezeten groot-vizier te Radoste gesproken.

In het arsenaal wordt slyverij gearbeid aan de uitrusting der vloot; er bevinden zich thans 4 lijnschepen, 2 fregatten en 4 korvetten in de haven. In de geschutgieterij worden alle oude stukken van zwaar kaliber tot veldstukken gemaakt; tachtig zijn er reeds klaar.

De Sultan is sedert eenige dagen ongesteld; sedert gisteren is Zijne Hoogheid echter, ten gevolge van het gebruik van bloedzuigers, aan de beterhand.

Uit Bucharest wordt den 9den dezer het volgende gemeld: Eerst sedert kort is het mogelijk geworden, de groote wegen te gebruiken. De Russische armee is in volle beweging naar den Donau. Reeds wil men sedert eenige dagen uit de streken van Giurgewo, een hevig kanonvuur hebben gehoord, en verwacht dus bericht van eenig gevecht. De punten, waar tusschen de Russische troepen over den Donau zullen trekken, worden verschillend opgegeven; men noemt Is-Mali bij Giurgewo, Petra bij Turnp, en Kalafat tegenover Widdin. Op al deze punten zijn de noodige bouwstoffen tot het opslaan van bruggen voorhanden.

ROME, den 14den Maart.

De kardinalen de la Fare en Croy zijn alhier aangekomen, en hebben, even als de kardinalen Firrao, Latil en Isoard, reeds hune intrede in het conclave gedaan. Thans zijn aldaar 48 kardinalen vereenigd. — Het *Diaro di Roma* van den 14den Maart behelst de rede, welke de Oostenrijksche gezant, de graaf van Lutzw, bij de overhandiging zijner geloofsbrieven tot het collegie van kardinalen gehouden heeft. Zie hier eenige gedeelten derzelve: « Zijne Majesteit de Keizer schikt den titel van geliefden zoon en verdediger der heilige katholieke kerk hooger dan alle andere, welke door de genade van den Allerhoogsten zyne roemwaardige voorvaders hem nagelaten hebben. Met zulke gezindheden bezield, wenscht Zijne Majesteit, dat tot de hoogste waardigheid der kerk zulk een kardinaal verheven worde, die haer volkomen waardig is. Zijne Majesteit en met hem de geheele katholieke wereld verlangt eenen opmersten bisschop, die met wijsheid en gematigdheid zoodanig gebruik van de hem aanvertrouwde dubbele magt maakt, als het heil der kerk of veelmee het geluk van gansche Europa vereischen. Na de vermelding der menigvaldig verdedigingen van den overleden Paus, vervolgt de gezant: « Wij zien inderdaad in onze tijden, dat ook in verwijderde landen, Vorsten als ware vaders hunner volken mild en vriendelijk aan de billijke wenschen derzelve toegeven. Leo XII. had zich niet alleen door zijne wijsheid en zachtaardigheid de achting en welwillendheid van alle Vorsten van Europa, maar door zijne groote rechtvaardigheid ook nog hare bijzondere toegenegenheid verworven. Zijnen waardigen navolger komt het toe, in deze voetstappen tredende, eene zoo groote zaak voort te zetten, en aan de wenschen van zoodanige Vorsten te beantwoorden, die zulke groote bewijzen van gerechtigheid, vredelievendheid en vaderlijke welwillendheid jegens hünne onderdanen gegeven hebben.»

LONDEN, den 26sten Maart.

Bij de beide huizen van het parlement worden bij voortdoring verzoekschriften voor en tegen de gelijkstelling der katholieken ontvangen.

Daar de Keizer van Brazilië besloet heeft, om de regten zijner dochter op den Portugeeschen troon te handhaven, meenen sommigen, dat er weigt van zijnerwege bij Engeland aanzoek zal gedaan worden, om hem hierin behulpzaam te zijn. — Men zegt, dat de jonge Koningin Maria da Gloria, naar Brazilië zal terugkeeren. In allen gevalle zal zij niet naar Weenen gaan.

Het eiland Terceira blijft steeds weigeren om don Miguel als soeverein te erkennen. Volgens berichten van daar, zijn 3000 man gereed, om de wonds voor de regten van don Pedro te strijden.

PARYS, den 26sten Maart.

De *Constitutionnel* behelst heden het volgende bericht:

Te Marseille heeft dezer dagen eene echt Spaansche ceremonie plaats gehad. Een kerkroof, door eenige boosdoeners, die in handen der justitie zijn aangelegd, heeft den bisschop dier stad aanleiding gegeven, om een mandement uit te vaardigen, waarbij de ingezetenen van Marseille als Gonorriten en Amaleciten worden afgeschuldert. Vervolgens heeft hij eene algemeene processie bevolen ter verzoening van de godheid wegens eene misdad, waaraan de bevolking van Marseille zeer onschuldig is. Zondag den 15den Maart hebben, onder het gelui van alle klokken,

de onderscheidene congregaties, mannen, vrouwen, kinderen, met ontrold vanen, de graauwe, blaauwe en zwarte boetelingen, de geheele geestelijkheid, gevolgd van haar opperhoofd, zich in beweging gesteld. De infanterie had zich langs den weg geschaard, de kavallerie ging voorop. Trommen, bazunen en het geschut lieten zich bij tusschenpoozingen hooren. Ter oprigting van het zoenaltaar had men eene van afgronden omringde plaats uitgekozen, en daardoor hadden groote ongelukken kunnen voortvallen; doch gelukkig had de politie er afheiningen laten maken. Die voorzorg is het ~~beste~~ deel, dat de overheid aan dit feest heeft meenen te moeten nemen. Hetzij zij geoordeeld heeft, dat eene dergelijke ceremonie, welke met onze zeden weinig strookt, 's lands welten niet genoegzaam voor zich had, of dat de burgers van Marseille geenszins voor de misdad van eenige boosdoeners hadden in te staan, en de geheele zaak aan het hof van assises moest overgelaten worden; genoeg! de overheid heeft, ondanks alle uitnoodigingen, niet bij den stoet willen tegenwoordig zijn.»

BRUSSEL, den 29sten Maart.

De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal houden zich dagelijks onledig met het onderzoek van de verschillende aan de Kamer aangeboden ontwerpen van wetten.

Het voorstel van de heeren *Barthelemy* c. s., tot intrekking en vervanging van de wet van 18 April 1827, bepallende de samenstelling der regerlijke magt en het beleid der justitie, moet, zoo men zegt, in de afdeelingen door verscheidene leden ondersteund, maar ook door velen afgekeurd zijn geworden. De laatsten hebben zich daarop vooral gegrond, dat, door de aanneming van dit voorstel, men mogelijk de invoering der nieuwe wetboeken in 1830 zoude vertragen; terwijl ook sommigen van meening zijn, dat men op geen besluit der Kamer kan terug komen.

De Kamer houdt zich op dit oogenblik voornamelijk met de tienjarige begrooting onledig. Door het groot getal nieuwe aanmerkingen welke daarop zijn gevallen, mag men reeds deze nieuwe begrooting mede als verworpen beschouwen.

Men verneemt dat Z. M. de Koning den heer Mr. G. van Lennep in 's Gravenhage helaat heeft met de taalkundige herziening van de nieuwe wetboeken voor het Koninkrijk.

Men verwacht nog, in de tegenwoordige zitting van de Staten-Generaal eene nieuwe redactie van het ontwerp van wet, houdende bepalingen voor het geval van kennelijk onvermogen van een schuldenaar. Men weet, dat het vorig ontwerp, zijnde geweest de laatste titel van het ~~wetboek~~ burgerlijks rechtspleging, na langdurige debatten, in de Tweede Kamer aangenomen, door de Eerste Kamer der Staten-Generaal, in de vorige zitting in 's Gravenhage, is verworpen geworden.

Mengelwerk.

Aan de Redactie!

VOLKSVERTEGENWOORDIGING.

Eene openbare discussie over de zaken van staat, vereenigd met eene vrije drukpers, die dagelijks tot duizenden spreekt, en eenen band van vereeniging daartusschen aften, die dezelfde denkbeelden opnemen, moet uit derzelve aard niet alleen strekken, om de aandacht der natie op de algemeene belangen uit te lokken en te bepalen, maar ook, om eene ongedurigheid, woeligheid en werkzaamheid van geest te weeg te brengen, die haar steeds aandrijft, om wenschelijke veranderingen te begeren en alle instellingen in een juist evenwigt onwankelbaar met elkander te doen staan.

Daarbij komt in aanmerking, dat de openbare discussie in de 2de Kamer niet afhangt van de *Initiative* der regering. Neen, het regt der ingezetenen, om zich door middel van *petition* aan de bevoegde magt tot het inbrengen van vermeende of wezenlijke bezwaren te verwoegen, kan tot zoodanige discussie aanleiding geven; gelijk ook het regt dier wetgevende vergadering, om voorstellen aan den Koning te doen.

Dit gedeelte der wetgevende magt verkrijgt daardoor een groot staatskundig vermogen, al moet het ook gebeuren, dat hare voorstellen door het gouvernement niet aangenomen wierden, of over vraagstukken, ten gevolge van overwogene verzoekschriften in het midden gebragt, slechts tijdelijk een besluit viel, waaruit de meening der Kamer in het openbaar konde bliken, zonder zelfs dat zoodanig besluit werkelijk aan de regering werd overgebragt of overhandigd. Zij wordt langs dien weg in staat gesteld en gemagtigd, om de daden der regering te beoordeelen, om aan deze verkeerdheden, dwalingen en afwijkingen van den constitutionelen weg aan te wijzen, en te gelijk dat oordeel aan de gansche natie zeer hoorbaar, ja van woord tot woord mede te deelen. En bij dit vermogen en dezen invloed moet dan nog in aanmerking genomen worden, dat tot daarstelling van iedere wet de medewerking en toestemming van dezen tak der wetgevende magt gevorderd wordt; en dat dezelve de meeste kracht en klep ontleent uit het regt, om de begrooting van de staatsbehoeften en inkomsten vast te stellen. Deze tak zal ook hieruit nog steeds veel vermogen erlangen, dat ver het grootste gedeelte der natie zich aan het gevoelen van dat deel der volksvertegenwoordigers zal scharen, welke de onduidelijkste bliken van vaderlandsche en braafheid aan den dag leggen, en, om 's lands ziele en baatzuchtige bedoelingen, alleen door het voorstel van een regt te bevestigen.

worden. Want zij (de natie) beschouwt deze als de verdedigers van hare regten. Zij gevoelt zich bovendien door twee zeer sterke banden aan dien tik der wetgevende magt verbonden; namelijk, door dien van het zelfde belang, en door de gelijke betrekking, waarin zoo wel de volksvertegenwoordigers als de geheele natie tot de kroon staan, te weten: die van onderdaan.

Wij hebben den invloed, de werking en de kracht der volksvertegenwoordiging en der openbare beraadslaging, alsmede den band, die deze ve met het geheele volk vereenigt, kortelijk geschetst, om van daar oog te slaan op de hending en den gang, die de kroon of het gouvernement te midden van zoodanige instellingen, naar ons inzien, behoort in acht te nemen.

Het is gemakkelijk te doorzien, gelijk het de ondervinding ook bewijst, dat de zoo even geschetste daartoe strekkende middelen éene bepaalde opinie onder de menschen in ons midden moeten doen geboren worden, die, uit hoofde van den staat van zaken, waarin wij ons bevinden, on-eindig meer kracht heeft en moet hebben, dan in eene alleenheerschling mogeijk is, waar den Vorst zoo vele wegen zijn opengesteld, om die opinie te onderdrukken, en waar in allen gevallen *deszelfs* wil het wet-tig rigtsnoer zijner daden is. Zoo als wij dit geschied hebben, is het toch niet alleen begrijpelijk, dat onze instellingen die opinie opwekken, maar ook steeds een nieuw voedsel aan dezelve geven. Onze regerings-vorm is derhalve ook in dit opzigt volstrekt het tegenovergestelde van eene alleenheerschling.

Want, terwijl deze uit haren aard strekt, om de denkbeelden der men-schen zoo veel mogelijk tot den huisselijken kring, tot de werktuiglijke en schoone kunsten, en, op het hoogst genomen, tot het rijk der weten-schappen te bepalen, mitsgaders om de beoefeningen des volks met de staatkundige belangen te voorkomen, en wanneer zij ontstaan, aanstonds te bedwingen; — strekt een regeringsvorm als de onze, om den geest uit de huisselijke sluimering op te wekken, om der menschen oordeel-veiling over de algemeene zaken van staat even als af te vragen, en dan de meerderheid der natie, vertegenwoordigd in de 2de Kamer, op den duur het evenwigt boven den wil van het gouvernement toe te brengen.

Volgens den aard van deze regeringsvorm kunnen de zaken niet door den wil van eenen of eenige weinigen nitsluitend geleid worden. Neen, het rigtsnoer voor dezelve moet noodwendig in de meening of het gevoelen der meerderheid van de volksvertegenwoordigers gezocht worden. Wil hare toestemming *erkend* en daarom ook volstrekt noodig is, om het werktuig van staat in beweging te houden en geregeld te doen loopen. En de billijkheid van dezen eisch zal dadelijk gevoeld worden, door het thans niet meer wedersproken beginsel te overwegen, dat niet het volk om den Vorst, maar de Vorst om het volk aanwezig is. Uit dit beginsel is het erkende aandeel des volks in de souvereiniteit voortgevoerd. En overeenkomstig hetzelfde was het dus niet voldoende, aan de 2de Ka-mer eene raadgevende stem toe te kennen, — maar moest integendeel de magt en het regt aan dezelve verbliven, om een werkelijk gezag in het daarstellen der wetten uit te oefenen. Zoo zien wij dan ook in *Frankrijk* en *Engeland*, wanneer de ministers de meerderheid der Ka-mers niet voor hunne voorstellen en maatregelen van bestuur kunnen winnen, deze dienaren der kroon hunne standplaats verlaten, of naar den stellig uitgedrukten wil derzelve zich voegen.

En in de daad een ministerie zout wel geheel vreemd aan den aard van dezen regeringsvorm moeten wezen, of door eene halstirrige harden-kenheid gedreven moeten worden, bijaldien het *zijn wil*, hoezeer zoo stellig afgekeurd, tegen dien van de meerderheid des volks, wettiglijk vertegenwoordigd, zou meenen te kunnen handhaven.

Met opzigt tot onzen staat, schijnt men uit het gedrag der ministers te moeten afleiden, dat zij nog te weinig die tegenwoordige orde van zaken in het oog hebben gehouden. Vroeger of later zullen zij echter moeten erkennen en ondervinden, dat een door de meerderheid verwor-pen stelsel door hen onmogelijk is vol te houden. Want zij hebben te kampen met de openbare beraadslaging der volksvertegenwoordiging, die, uit hoofde van de aan haar toegekende bevoegdheid, telkens over ieder geliefkoud onderwerp de *initiatie* kan aannemen; eene beraad-slagings, die eene verwonderlijke tooverkracht op de natie uitoelent, en meer dan alles strekt, om den tegenstand tegen een ongevallig ministerie gaande te houden en te versterken. Zij hebben insgelijks de werking der drukpers te verdueren, en boven al het meest hunne eigene verkeerde stellingen te vreeszen, omdat deze, even als de wetsteenen zijn, waar-uit de tegenstanders kracht, leven en aanzien verkrijgen. Mijns inziens zou men verstandig en voorzigtig handelen, die brandstoffen en wrijp-palen bij tijds op te ruimen, ten einde aanleiding en voorwendsel tot de bestrijding der beginselen van bestuur weg te nemen.

Bovendien: wil men het een, dan moet men ook het andere willen. Men kan van de éene zijde niet erkennen het beginsel der volksverte-genwoordiging, en daarmede tevens het gezag der meerderheid boven de minderheid, — en van de andere zijde dat eerzame gezag telkens aanstoot geven, of geheel daartegen in handelen, en den wil van eenen of eenige weinigen daarvoor in de plaats stellen. Zoo toch handelt men niet alleen met onverstand, omdat de éene daad de andere wederpreekt, maar ook onvoorzigtig, omdat de volharding van eenige weinigen in een stelsel, dat de meerderheid afkeurt en dus tegen de wettig erkende algemeene opinie aandruischt, ontevredenheid, ergernis en woeling te weeg brengt.

Maar zal iemand zeggen: moet dan de Koning dadelijk een minister wegzenden, zoo een voorstel van wet, tot zijn departement behorende, door de meerderheid der 2de Kamer verworpen is? Zou dit niet beleedigend voor de eer des Monarchs zijn? Zou de instandhouding van des-zelfs gezag en de duurzame rust van den staat wel gedoogen, dat hij den hier voorgestelden weg insloeg? Wij antwoorden:

Wanneer zich plotseling een tot dus ver ongekenden tegenstand in de volksvertegenwoordiging tegen een bepaald voorstel opdoet, terwijl tot dien tijd toe meest alle ministers een grooten bijval in het goedkeuren hunner voorstellen hebben mogen erlangen, zonder dat die bijval door misleiding of bedrog is verkregen noch ter koste der blijkbare waarheid en rechtvaar-digheid, hoezeer ook uit den mond van slechts weinigen gehoord; wan-neer, zeg ik, die onverwachte tegenstand zich opdoet, zal het ontstaan

van denzelfden aan toevallige oorzaken kunnen toegeschreven worden. En het zou niet van ligvaardigheid zijn vrij te pleiten, bijaldien zich het gouvernement daardoor aan het wankelen liet brengen. Maar wanneer de maatregelen of voordragten der ministers op den duur slechts eene kleine meerderheid voor zich kunnen winnen, mag men met veel grond daaruit besluiten, dat derzelve heilzame strekking en bedoeling niet al-leen twyfelachtig zijn, maar dat dezelve ook bij de natie eenen gelijken tegenzin en afkeuring zullen ondervinden, die daar in de Kamer zijn te beurt gevallen.

Geeft men bovendien acht, dat er voor vele leden zeer sterke drang-redenen moeten gevonden worden, om hen te bewegen, van tegen de voordragten van het gouvernement te stemmen, als hetwelk, uit hoofde van velerlei beweegredenen, de meesten steeds genegen zijn te onder-steunen, — dan moet er aan eene *doorgaande* geringe meerderheid in de volksvertegenwoordiging groot gewigt worden gehecht, ja men kan het er voor houden, dat het crediet van een ministerie bij de natie, met weinig uitzondering, steeds is af te meten naar de meerderheid van stem-men, welke het, zonder middelen van zedelijken dwang te bezigen, in de Kamer voor zich vindt. En is de tegenstand allenees zoodanig tegen het ministerie aangegroeid, dat de meerderheid zich bepaalt tegen het-zelve verklaart, dan bevindt zich ook de kroon in de onveranderlijke noodzakelijkheid gebragt, of om hetzelfde door een ander te doen vervan-gen, of wel om het van de lot dus ver gevolgde beginselen te doen af-zijn. Want zonder toetreding van den meer genoemden tak der wetge-vende magt, kan de kroon het staatswerktuig niet door wettige middelen in beweging doen blijven. Ingeval de voorstellen der regering, na reeds meermalen of aanhoudend slechts eene geringe meerderheid gevonden te hebben, dan eindelijk worden verworpen, heeft de natie, om wier wil toch het bestuur en de wetten bestaan, door het aan haar toegekende wettig orgaan doen blijken, dat die voorstellen en de beginselen, waar-nit zij voortvloeyen, niet met hare belangen en wenschen overeenkomen. Gesteld, dat het gouvernement, in stede van aan dit al zoo kenbaar geworden oordeel der natie in hare vertegenwoordigers gehoor te ge-ven, en dus, in stede van openlijk en oprecht beginselen te laten va-ren, die zoo stellig zijn afgekeurd en verworpen, de afgestemde voor-dragten onder eenen eenigzins anderen vorm, en in eenige bijzaken gewijzigd, op nieuw weder te voorschijn brengt, dan zullen dezelve soma worden aangenomen, omdat alle leden niet even volstandig in het aanklagen van dezelve grondbeginselen zijn. Maar deze aanne-ming zal echter meer dan waarschijnlijk met eene geringe meerderheid zijn verkregen. En wat zal het gevolg daarvan zijn? dat zoodanig aangenomen wetten bij de natie met een ongunstig oog zün-len worden ontvangen en aangezien. En het gouvernement zich dus gevaagd hebbende, om wetten daar te stellen, die zoo zeer leden de meening van een aanzienlijk deel der Tweede Kamer, welke de weerklink van het gevoelen der natie bevat, inloopen, zal geens we-derom bij de laatste aantreden, wat het reeds bij de eerstgemelde met zoo vele levigheid aanvankelijk heeft ondervonden. De drukpers zal het hare zoo veel mogelijk toebrengen, om wat men bij de openbare be-raadslaging heeft hooren aanvoeren. Reeds bij vernieuwing te voorschijn te brengen; om de uitwerkselen daarvan met zoo veel tegenstand aan-genomen wetten uit de ondervinding in het licht te stellen, en om te-volgljik den geest der menschen dagelijks meer en meer naar dezelve in te nemen. Ook zal het niet aan petitiën ontbreken, die bezwaren tegen dezelve inbrengen. En men zal daaruit aanleiding zien nemen, om de wetten of beginselen van het gouvernement op nieuw te gaan overwegen, dezelve te toetsen en te onderzoeken, waarvan het onver-mijdelijk gevolg zal zijn, dat de tegenzin in het midden des volks tegen het aanwezigen derzelve steeds zal aangroeyen. Ik geloof dus, dat het gouvernement zich niet zoo zeer moet toeleggen, om de voordragten altijd volgens deszelfs wil en verlangen te zien aannemen; — als veel meer, om die voordragten zoodanig naar den algemeenen geest (die, zoo men met goede trouw beziel is, niet zoo moeilijk bij de openbare beraadsla-ging is op te maken) in te rigten en te wijzigen, dat dezelve steeds met de grootst mogelijke meerderheid worden aangenomen. Hierdoor zal hetzelfde vele moeilijkheden ontgaan, en getrouw blijven aan de begin-selen eener volksvertegenwoordigende regering, waarbij men niet zonder gevaar en aanboudende woelingen der meerderheid van de natie te ver-oorzaken, den wil van eenen of eenige weinigen kan doen bovendrijven en in stand houden.

Door dit een en ander te overwegen zal men kunnen vaststellen, dat de eer van den monarch geenszins gekwetst wordt, door zich naar het herhaald uitgedrukt verlangen van het groote deel der natie te schikken, en dat het integendeel denzelfden veel meer vereert, zich naar die ver-klarde begeerte te voegen, dan naar de inzichten van eenen of eenige mi-nisters, die zelve slechts eene klein zeer nietig deelje van het geheele volk uitmaken en nog veelal door eigensliefs en heerschrucht gedreven worden, anders te denken, dan de groote meerderheid der natie zelve denkt.

In die gevallen alzo, wanneer de oppositie in de volksvertegenwoor-diging tegen het ministerie steeds aangroeit, wanneer eindelijk eens of meermalen deszelfs voordragten zijn verworpen, leidt onzes inziens zoo wel de aard onzer regering, als het belang van den staat, en het gezag en het aanzien der wetten, noodzakelijk tot dat besluit of dit resultaat, strekken, om den Vorst te bewegen andere ministers in zijnen raad te roepen, — zonder dat daarmede deszelfs eer in het allerminste gekwetst, of de rust van den staat in de waagschaal wordt gesteld, als welke beide veeleer door zoodanigen maatregel met al deszelfs gevolgen en invloed op het zekerst gehandhaafd kunnen worden.

Wij hebben in den aanvang van dit artikel vooral gedrukt op den in-vloed der openbare beraadslaging en ook op dien der drukpers; ten einde in het oog te doen vallen, hoe onmogelijk en hoe gevaarlijk de poging van het gouvernement zou zijn, om, in weerwil van dien invloed, maatregelen en beginselen aan te kleven of te volgen, die door beide te-krachtig en aanhoudend worden afgekeurd. Doch het is niet alleen ver-standig tegen dien stroom niet op te willen stevenen, dus liever bij tijds beginselen te laten varen, die men in het einde toch opgeven moet; — maar het is ook niet minder raadzaam die openbare stem, welke zich

de tribunes laat hooren, en door de drukpers spreekt, antwoord te verwaardigen en daardoor derzelyer kracht te verminderen, of liever daarvan een tegenwigt over te stellen.

Men dient toch te overwegen, dat de dagbladen, niettegenstaande den naam en hoon, welke zij van dezen en genen bij openbare aanleiding hebben te verduren, nogtans met aangroeienden lust en alles verlandende belangstelling gelezen worden. Deze daadzak is niet te ontkennen, gelijk even min, dat zich derzelyer invloed hoe langer hoe meer uitbreidt. Want hoe vele werkklanken van derzelyer inhoud en maat hoort men niet in de eerste vergaderingen van staat vergaderingen, en op minne beurt deze dagschriften weder den nazing der openbare belangstelling aanleiden. Daar de regering derhalve dezen invloed op zijde heeft, is het verkeerd dien met verachting aan te zien of wel te willen verzuizen, door vervolgingen tegen de schrijvers te beproeven. Beide zullen het tegenovergestelde van hetgeen men beoogde uitwerken, door namelijk dien invloed en het aanzien der dagbladen te vergrooten.

Het is goed zich daaromtrent niet te misleiden, hoe ongaarne men ook anders die bestendige kracht aan deze vrucht der drukpers toekent. Hoe minder de in dezelve vooruitgezette denkbeelden en beginselen weerspreken worden, des te meer zullen dezelve zich geldend weten te maken. Het stilzwijgen tegen dezelve als regel aan te nemen, is dus even gewaagd en verkeerd, als de vervolging of eene gebrekkige wederlegging, want zij strekken allen, om den invloed dier geschriften te vermeerderen en derzelyer rijk dag aan dag meer en meer uit te zetten. En het is intusschen juist dit, hetwelk den gang van het gouvernement hoogst moeilijk kan maken, door hetzelve in het midden van eene menigte te plaatsen, die aanhoudend geleid en aangedreven wordt, om alle soortzake handelingen slechts van ééne zijde, en dan nog wel meestal van de ongunstigste zijde te beschrijven. In onzen tegenwoordigen regeringsvorm, waarin het openbare leven onder de algemeene beoordeeling valt, is het derhalve van een overvloedige noodzakelijkheid, 1° om zoo te regeren, dat de daden van het openbaar bestuur deze beoordeeling kunnen doofstaan, en in het algemeen niet tegen de grondwet in te loopen; 2° om zich de goede meening der natie niet te laten ontrooven, door namelijk op deze beoordeeling, zoo zij afkeuring bevat of wel tot onwaarheden, verdraaiingen en dwaalzieke redeneringen vervalt, te antwoorden en de zaken in het rechte licht te stellen. En schiedt dus niet anders over, dan een gelijk wapen in dezen kampstrijd der redenering te handte nemen.

Wat het gouvernement, dezelve dagbladen niet door verdachte vreemde handen of door menschen, die niet voldoende met onze tegenwoordige instellingen bekend (a) zijn, of schrijven of verdedigen; maar door mannen, die in de bekendheid van de natie staan, en omtrent wier goede trouw en beginselen geen twijfel wordt gevoeld, en het is bijna zeker te voorzien, dat zij lezers, en vele lezers zullen vinden, omdat het grootste deel des volks belang stelt in de gelijkheid van zaken en voordragt. De tegenwoordige dagbladen zullen het meest hunne kracht verliezen, wanneer zij de verdraaiingen, die zij zich soms veroorloven, in het licht worden gesteld. En de zaak beschouwd uit het oogpunt van het belang des vaderlands, zoude deze wedstrijd in het gebied der drukpers zeker bijzonder belangrijk en waardevol zijn, vermits de natie daardoor niet alleen in kennis en verlichting zou toenemen, maar ook de waarheid daarbij in het algemeen zeer veel zou winnen. De bedenking van den minister van justitie, in de zitting van den 21sten December 1828, staande gehouden, dat namelijk iedere partij slechts die geschriften onder de oogen neemt, welke overeenkomstig zijne beginselen zijn geschreven, wordt

in eene brochure, *de l'indépendance de la presse publique*, vindt men de volgende stelling voorgedragen, dat de Koning, boven en behalve de magt, aan de Staten-Generaal bij de grondwet toegekend, nog eene andere magt bezit, uit kracht der soevereiniteit, welke hem eerst in 1814, door de noordelijke provincien en later door het congres van Weenen als Koning der Nederlanden is opgedragen. Volgens des koninkrijks gevelen is de koninklijke magt geheel onbepaald, want er zij niet ontkend, dat de grondwet is omschreven en bepaald; en zou, in weerwit der algemeene bepaling der laatste art. 103, dat de wetgevende magt gezamenlijk door den Koning en de Staten-Generaal wordt uitgeoefend, Z. M. uit kracht dier opgedragene soevereiniteit bevoegd zijn, om in ieder geval, waarin de grondwet niet letterlijk de medewerking der Kamers vordert, alleen wetten te maken. Volgens den grondregel der vrijheid is den onderdan alles geoorloofd, wat niet uitdrukkelijk verboden is, en aan den soeverein geent magt toegekend; dan die hij uit de wet ontleent. Naar dezen regel strekt het stilzwijgen der wet ten voordeele van den eersten, terwijl hetzelve nimmer eenige bevoegdheid aan den laatsten kan geven. En het zal wel weinig betoog behoeven, dat, als de grondwet eenige wezenlijkheid zal hebben, ten einde zich te verhoeden, als aan een plechtanker, te kunnen vasthouden, en als werkelijk het doel zal worden bereikt, dat ieder vaderlander zich daarbij steeds voor oogen stelt; hetzelve niet alleen in alle gevallen zonder uitzondering verbindende moet zijn, maar hetzelve ook noodzakelijk iedere andere bron van gezag moet uitsluiten en aan de regering alleen tot rigtsnoer moet strekken.

De schepping van onzen staat, op het congres van Weenen besloten, is aan twee voorwaarde hoofdvorwaarden verbonden: 1° de opperheerschappij, aan den tegenwoordigen Koning en zijne wettige opvolgers toegekend; 2° het invoeren van eene grondwet, volgens welke de landen, dezen nieuwen staat bevattende, bestuurd worden. Hoe zeer men nu in de acte van het congres hebben kunnen zeggen, dat deze landen naar eene grondwet, zoo als die thans naar de behoeften van de natie gebed hebbende, vereeniging is gewijzigd, zou moeten bestuurd worden, als er behalve deze grondwet, nog eene andere bron gevonden werd, waaruit de daden van den soeverein wettig konden voortvloeien? Kon dit laatste werkelijk het geval zijn, dan zou men niet kunnen betwisten, gelijk het nogtans wordt toegegeven, dat ons staatsgebouw op eene fundamentele wet, door den Koning zelve een verdrag, een verdrag genoemd, gegrondstaande is.

Zulke stelsels, als die van den tegenwoordigen schrijver, kunnen in den tegenwoordigen tijd, waarin alles, wat tot den staat betrekking heeft, in het openbaar wordt overwoogen en behandeld, niet te voorschijn worden gebracht, zonder tot wederspraak aanleiding te geven en beginselen uit te lokken, die welker kracht en waarheid, als op den staat gegrond, de dogmaten en snoppen van de natie, welke men tot het vestigen van den gezag boven de wet ingang wil doen, en verdedigen.

Men mag hier ter plaatse deze aanmerking niet laten, van hoe veel belang het is, zoo men de ministerie bladen die de overige partijen wil tegenhouden, het schrijven derzelve aan mannen die te verkiezen zijn, die het best oordeel omtrent het alleen kennen, maar ook dezelve oordeelen en toegeven, en die dus alleen of ten minste hoofdzakelijk bedoelen, om maar hunne wijze van zien de afwijking en de verkeerde uitlegging daarvan te voorkomen en iedere onbedwinging te bestrijden.

door de ondervinding volstrekt wederproken, vermits men iedere partij de aan haar tegenovergestelde dagbladen gretig ziet doorloopen, om met de tegenwerpingen en gronden, daarin aangevoerd, bekend te worden en daarmede haar voordeel te doen of die te wederleggen. De ministerie brochures, die ons in de laatste tijden bestornd hebben, bewijzen dit zelf ten volen, daar zij overvloeijen van plaatsen en gezegden, juist uit die bladen, welke den schrijvers de meeste ergernis schijnen te geven, overgenomen. Doch zulke pamfletten, die de zaken soms op eene onverschoonlijke wijze verdraaien, die niet altijd uit eene zuivere bron voortvloeijen en daarom reeds de goede meening van genoegzaam allen tegen zich hebben, en die bovendien niet zoo algemeen als de dagbladen verspreid en gelezen worden, hebben ook dit nadeel nog tegen zich, dat zij in vele gevallen te laat komen, om algemeene belangstelling te kunnen inboezemen, als meestal terugvoerende naar tijden en omstandigheden, die reeds lang door anderen zijn vervangen, welke later de aandacht hebben geboid.

Om te besluiten, ik elooft (de steller en inzender van dit stuk) dat het gouvernement noch de openbare beraadslaging, noch de kleine meerderheid, die het voor zijne voordragten slechts kon winnen, noch de dagbladen moet gering achten, en dat met opzigt tot deze laatste, derzelyer invloed steeds groter zal worden en eenzijdiger zal maken, en ten nadeele van het gouvernement zich zal uitbreiden, als men in dat gebied der drukpers niet een invloed daartegen weet te doen werken, zoo als wij gezacht hebben dat op goede gronden aan te toonen en aan te prijzen.

ARNHEM, den 30sten Maart.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal!

Den 29 Maart 2 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 20 D., gevallen 0 D.
Den 30 dito 2 El 3 Palm 6 Duim; gewassen 5 D., gevallen 0 D.

Getrouwd:

P. VERSCHUUR,
van Muiden.
en
J. G. DOLEMAN,
van Weesp.

Wassr,
den 26sten Maart
1829.

Heden verlostte van eene pogter, A. J. VAN DER
SCHUT, Echtgenoot van
HARLINGEN, van R. W. C. LEDEBOER.
den 23sten Maart
1829.

Heden overleed, tot onze diepe droefheid ons jongste Kind,
ANNA HERBERTA OM den jeugdigen leeftijd
van ruim zes maanden.
LUTK, van H. ENGELÉN, Major-Ingénieur.
den 25sten Maart
1829.

Heden morgen, ten zes ure, overleed tot onze innige droefheid
onze hartelijk geliefde oudste dochter, A. A. T. J. E. N.
H. A. R. M. A. N. N. A., in der onderdon van ruim negen
jaren, aan de gevolgen van eene vormziekte.
Twaalfde DEVENTER, van A. J. M. A. R. T. E. N. S.
den 27sten Maart
1829.

A. A. N. B. B. S. T. E. D. J. N. G.
Den Heere J. D. HAYE VAN RECHTEREN,
zal op Woensdag den 22sten April 1829, des midtigs ten twaalf ure,
in het Logement de Keizers Kroon, op het Loo, door den Bouwmeester
H. LYZEN in het openbaar doen aanbesteden.

Het BOUWEN van een HEERENHUIS,
KOETSUIS en STALLING, met de daartoe be-
noodigde LEVERANTIEN.
Waarvan de Voorwaarden en Bestekken, op welke voorschrevene
Aanbesteding zal geschieden, ter lezing liggen zal boven en behalven
in de Keizers Kroon op het Loo.

In het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem.

Bij CRYNE, te Lent.
Bij WEENINK, in de Hollandsche Tuin, te Zutphen.
Bij BEKKING, in den Moriaan, te Deventer.
Bij D. W. DIEPENHEIM, te Zwolle.
Bij GROENEVELD, in de Zwaan, te Amersfoort.
En bij den voornoemden Bouwmeester LYZEN, op het Loo,
bij wien al mede de verlangde inligtingen te bekomen zijn, en de
nodige aanwijzingen gedaan worden.

S. S. Men is voornemens om ten overstaan van den Notaris M.
S. O. VAN ECK, residierende te Arnhem, op Don-
derdag den 16^{den} April 1829, des avonds ten zes ure, in
het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, bij inzet, en veertien dagen
daarna, zijnde Donderdag den 30sten van die maand, ter zelve uur
en plaats, bij toelag te verkoopen:

1° Een stuk BOUWLAND, gelegen in Ysselboord onder
Westervoort, genaamd den Hogenkamp, groot ongeveer 2 Bun-
ders en 71 Roeden, grenzende ten oosten den Heer VAN
GINKEL, ten Westen het navolgende derde Perceel en
den Heer VAN GINKEL, ten Zuiden den Heer
LENTING en ten Noorden den Heer WEEN-
LING.

2° Een stuk BOUWLAND, mede in Ysselboord onder
Westervoort gelegen, genaamd de Bruinenakker, groot onge-
veer 2 Bunders en 28 Roeden, grenzende ten Oosten den Heer
VAN GINKEL, ten Westen den Heer LEHTING,
ten Zuiden het navolgende 3de Perceel en ten Noorden de Kerk van
Zelo, benevens de Hoog Welgeboren Vrouwe de Douairiere
TORCKE van ROSENDAL.

- 30. Een stuk BOUWLAND, insgelijks in Ysseloord onder Westervoort, genaamd het *Bianenweidje*, groot ongeveer 1 Bunders en 47 Roeden, grenzende ten Oosten het 1ste Perceel, ten Westen en Zuiden den Heer LENTING en ten Noorden den Heer VAN GINKLE en het 2de Perceel.
- 40. Een HUIS en ERVE, gequsteerd No. 98, met twee daartoe behorende TUINEN, gelegen in Ysseloord, onder Westervoort aan den Veerdijk, grenzende ten Oosten de Erven RIBBERS en ten Westen den Veerdijk.
- 50. Een stuk BOUWLAND, in de Heerlijkheid Westervoort, gelegen, genaamd *Wervershofstede*, groot ongeveer 1 Bunders en 68 Roeden, grenzende ten Oosten J. A. N. M. E. J. DE R. en K. E. M. P. K. E. S., ten Westen K. E. M. P. K. E. S., ten Zuiden den Bandijk en ten Noorden het volgende 3de Perceel.
- 60. Een stuk BOUWLAND, genaamd en gelegen als het vijfde Perceel, groot ongeveer 43 Roeden, grenzende ten Oosten K. A. M. P. S. O. H. H. E. U. R., ten Westen K. E. M. P. K. E. S., ten Zuiden het 3de Perceel en ten Noorden de straat.
- De Perceelen 5 en 6 zullen ook in massa worden geveild.
- 70. Een HUIS en ERVE, gequsteerd No. 51, met HOF, BOUWLAND en TABAKSLAND, groot ongeveer 60 Roeden, gelegen in de Heerlijkheid Westervoort, grenzende ten Oosten het navolgende 8de Perceel, ten Westen St. Nicolaï Broederschap, ten Zuiden eene gemeene straat, en ten Noorden de voormelde Broederschap.
- 80. Een stuk BOUWLAND, gelegen onder *Duijen*, genaamd het *Bruggeland*, groot ongeveer 2 Bunders en 55 Roeden, grenzende ten Oosten en Noorden H. O. O. Y. M. A. N. en de BRUIN, ten Westen het 7de Perceel en ten Zuiden eene gemeene straat.

Ten aanzien der voorwaarden van verkoop kan men onderrigt bekomen ten Kantore van voornoemde Notaris in de Bakkerstraat te Arnhem.

† † † De Notaris Mr. VAN HUGENPOTH, te Arnhem, zal op Donderdag den 2den April 1829, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van de Weduwe HENDRIK KERSTEN, op de Markt te Zevenaar, publiek en Erfhuishuize verkoopen: althande HUISBAAD, bestaande in KISTEN, RASTEN, STOELLEN, TAFELS, SPIEGELS, SCHILDERIEN, KOPER, TIN, BLIK, YZER, GLAS, en AARDEWERK, BEDDEN, met hun Toehoorren, een WAANROOSMOLEN, eene aansienlijke partij EIKEN PLANKEN en BALKEN, alsmede eene mooie kwantiteit AARDAPPELEN, en hetgeen verder ten dage des verkoops ten voorschijn zal worden gebracht.

De Goederen zullen plaats voor den verkoop, van 's voormiddags 9 tot 1 uur voor een ieder ter bezigtiging liggen.

† † † Op Donderdag den 2den April 1829, in het Logement de *Zwaan*, te *Velp*, des avonds ten 7 ure, bij openbare Verkoop, ten overstaan van den te *Velp* residenten Notaris VAN ROSENTHAL, op hetgeen werden ingezet, en acht dagen daarna, op Donderdag den 9den April, daar aanvolgende, ter zelfver uur en plaats, bij afslag worden verkocht:

Een HEERENHUIS, bevattende onderscheidene meel behangen BOVEN- en BENEDENKAMERS, KEUKEN, ruime KELDERS, en ZOLDERS, met uitgangen DIENSTBODENKAMERS, met ruime KOETSHUIS en STALLING voor 7 Paarden, staande te *Arnhem* in de Bakkerstraat, achter de pomp, op den hoek der Bentangsteeg, geteckend wijk D No. 137.

De Condities dezer Verkoop zijn 8 dagen voor de inzetting te zien en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van voornoemde Notaris VAN ROSENTHAL, te *Velp*.

† † † Op den 8den April aanstaande zal te *Wageningen* bij huzet geveild en den 15den daaraanvolgende, telkens des avonds om zes ure, in het Logement *Gelderlandsch Walvaren*, bij toeslag sijnmaal worden verkocht.

Een, voor eenige jaren opgebouwd HUIS, cup annexis, staande op het best der stad aan de Hoogstraat en groote volle, bevattende zeven zeer goede BOVEN- en BENEDENKAMERS, twee KEUKENS, KELDERS, ZOLDERS, ruime VOORHUIS, ACHTERHUIS, en ORENPLAATS, SCHUUR, en verdere GE-MAKKEN, zeer geschikt, zoo wel tot afzonderlijk gebruik als bevoening van eene fatsoenlijke familie, als tot het sloen van pisse Afvoer, middel om te bekomen ten Kantore van de Notarissen Mr. H. B. VAN DAALEN en D. BEEK, te *Wageningen*, voornoemd.

VERKOOPPIEN
 Bij Arrest Op Onroerend Gooed
 Van een HUIS en HOF, gelegen in het Dorp *Dilam*, Kanton *s Heerenberg*, Arrondissement *Zutphen*, Provincie *Gelderland*, te weten van:
 Een HUIS en ERVE met den daarbij behorenden en ten Noorden van hetzelfde Hof gelegen TUINGROND, den Ploer *Zutphen* genaamd, groot ongeveer twee Bunders en vier en twintig Ellen, hekkend ten oosten aan den weg van *Dilam* op *Doesborgh*, ten zuiden en westen aan den grond van J. A. N. K. E. N. S. C. H. O. T. en ten Noorden aan den weg. Inbezit op

Ter requisitie van den Heer JAN CAMERMAN, koopman en winkelier wonende te *Arnhem*, voor wien familie en procureur gesteld bij den Heer Mr. HENDRIK JAN THOOF, Procureur bij de Regtbank van en wonende te *Zutphen*, tot laste van de Echtelieden JAN DE HAAN, winkelier, en MARIA ELIZABETH GLASER, zonder beroep, beide wonende te *Didam*, Kanton *s Heerenberg*.

Dit arrest op Onroerend Gooed is daargesteld bij proces-verbaal van den deurwaarder GERRIT EBBINK VAN DIJK, van den twaalfden December 1800 acht en twintig, overgeschreven ten kantore van Hippolieten te *Zutphen*, den zeven en twintigsten dierzelfde maand, en ter Griffie van de Regtbank in dezelfde Stad den zedden Januarij 1800 negen en twintig, van welk proces-verbaal kopij is gegeven aan den Heer J. G. VAN EMBDEN, Burgemeester der Gemeente *Didam*, en aan den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vrederegret des Kantons *s Heerenberg*.

De drie vereischte afkondigingen hebben successivelijk van veertien tot veertien dagen ter Rolle van Geregtelijke Uitwinning van de Regtbank te *Zutphen* plaats gehad.

De voorloopige toeschieting zal geschieden op Dingsdag den zevenden April, achtien honderd negen en twintig, des morgens ten tien ure, ter Rolle voornoemd, van de Regtbank te *Zutphen*, en hetzelve zal geschieden in tegenwoordigheid van den Heer H. J. THOOF, Procureur.

§ § § TE HUUR om tegen de maand Mei aanstaande of later te aanvaarden:
 Eene HEERENHUIZINGE met verscheidene alle modern behangen en gestukadoorde BOVEN- en BENEDENKAMERS, en grooten MOBIESTUIN met uitgebreide VRUCHTBOOMEN, allerhande damst, gelegen binnen de stad *Wageningen*, op de *Wageningen* en de *Grobbe*, omtrent van den grond af geheel nieuw opgebouwd en geschikt tot Zomer- en Winterverblijf, met een grooten tuin, en een grooten Beide zijn te bevragen bij G. B. DE HAAN, te *Wageningen*, bij wien G. I. DE HAAN, te *Wageningen* is: eene groote partij AFBRAAK, bestaande in: alle soorten van MEISEL, VLOER- en HARDESTEENEN, DAKPANNEN, KAPGEBINTEN, KOUSJEN, SCHUIF, en andere HAMEN, HUIS, KAMERS, STAL- en KOETSHUISDEUREN enz.

† † † BELANGRIJK BERICHT
 De L. S. C. H. O. O. R. N. E. N. met F. S. C. H. E. N. B. I. A. D. (zeker *Negunda*), welke apothekers warden en deugdzaamheid ten volste bewezen zijn, zoo door S. L. G. H. O. U. T. als O. P. G. E. N. D. E. B. O. O. M. E. N., van beide tegen 1. 25 de 100 stuks, mits 100 te hebben behoudende franko *Utrecht* (per 100 slechts af groter soort tot 100 stuks) te bekomen bij H. B. ERAIL, op den Hulse *Ruuders*, te *Boksum*, Gestel, Provincie Noord-Brabant.

ALGEMEENE ONDERNEMING DER KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE POSTWAGENS. GELDERSCHE DIENST
 J. B. VAN GEND en L. O. O. S. hebben de eer het Bezoek Publiek te berigten, dat er, te beginnen met 10 April 1829, eene tijds-verandering zal plaats hebben in het afrijden van de Posten van en naar *Gelderland*, en levende eene AANZIEMLIJKE VERMINDERING op de PRYZEN der PLAKATSEN. Zij zullen vertrekken van *Arnhem*, ten 9 ure 's morgens naar *Utrecht* en *Amsterdam*, en ten 6 ure 's avonds naar *Zutphen* en *Nijmegen*.

W. BREEKPOOT, Inspecteur der Messageries.

§ § § Worden gevraagd, tuschen *Velp* en *Arnhem*, twee K. A. M. E. R. S., ter aanwoning voor een Dame met een Kind, voor de Zomermaanden, met Kof en Beddengoed, die daartoe gelegenheid heeft, wordt verzocht zich in persoon, of vande plaats keerde Brieven te adresseren aan den Uitgever dezer, onder letter F.

† † § Men verlangt binnens *Arnhem*, een spoedig mogelijk, te bekomen W. I. N. K. E. L. K. N. E. G. H. T., of een LEERLING, die eene goede hand schrijft.

Adres: in het Persoon, ter Boek- en Courandrukkery van C. A. THIEME te *Arnhem*, onder Tertier Z. Breyerstraat.

§ § § Op den 13den April 1829, ten overstaan van den Heer J. G. VAN EMBDEN, Burgemeester der Gemeente *Didam*, en van den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vrederegret des Kantons *s Heerenberg*, is daargesteld bij proces-verbaal van den deurwaarder GERRIT EBBINK VAN DIJK, van den twaalfden December 1800 acht en twintig, overgeschreven ten kantore van Hippolieten te *Zutphen*, den zeven en twintigsten dierzelfde maand, en ter Griffie van de Regtbank in dezelfde Stad den zedden Januarij 1800 negen en twintig, van welk proces-verbaal kopij is gegeven aan den Heer J. G. VAN EMBDEN, Burgemeester der Gemeente *Didam*, en aan den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vrederegret des Kantons *s Heerenberg*.

Men adressere zich in persoon of met gefrankeerde brieven onder letter N, bij den Heer S. M. E. L. T. E. N., in de Groote Straat, te *Nijmegen*.

De Boekhandelaar J. BARENDSEN, te *Utrecht*, zal op Maandag den 13den April 1829, ten overstaan van den Heer J. G. VAN EMBDEN, Burgemeester der Gemeente *Didam*, en van den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vrederegret des Kantons *s Heerenberg*, is daargesteld bij proces-verbaal van den deurwaarder GERRIT EBBINK VAN DIJK, van den twaalfden December 1800 acht en twintig, overgeschreven ten kantore van Hippolieten te *Zutphen*, den zeven en twintigsten dierzelfde maand, en ter Griffie van de Regtbank in dezelfde Stad den zedden Januarij 1800 negen en twintig, van welk proces-verbaal kopij is gegeven aan den Heer J. G. VAN EMBDEN, Burgemeester der Gemeente *Didam*, en aan den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vrederegret des Kantons *s Heerenberg*.

Men adressere zich in persoon of met gefrankeerde brieven onder letter N, bij den Heer S. M. E. L. T. E. N., in de Groote Straat, te *Nijmegen*.

De Boekhandelaar J. BARENDSEN, te *Utrecht*, zal op Maandag den 13den April 1829, ten overstaan van den Heer J. G. VAN EMBDEN, Burgemeester der Gemeente *Didam*, en van den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vrederegret des Kantons *s Heerenberg*, is daargesteld bij proces-verbaal van den deurwaarder GERRIT EBBINK VAN DIJK, van den twaalfden December 1800 acht en twintig, overgeschreven ten kantore van Hippolieten te *Zutphen*, den zeven en twintigsten dierzelfde maand, en ter Griffie van de Regtbank in dezelfde Stad den zedden Januarij 1800 negen en twintig, van welk proces-verbaal kopij is gegeven aan den Heer J. G. VAN EMBDEN, Burgemeester der Gemeente *Didam*, en aan den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vrederegret des Kantons *s Heerenberg*.